

Publicerad 2017-03-13 17:55 av TrollTörnTrappan

Första kapitlet av vad som skulle bli ett ryssvenskt mysterium

Greger & Gamla Elcykelns Gåta

Någon privatdetektiv hade Greger aldrig riktigt blivit. Den yrkesrollen hade tydligen andra förtjänat mer officiellt. Detta trots att Greger agerat, under hela sitt liv, som om han vore såväl privat som detektiv. Gott om mysterier med märkliga motiv hade han sett komma och gå. Alltifrån de ändlösa påsklovens smått ohyggliga utflykter till mer besinnat insamlande på ålderns höst... i synnerhet mindes han sommaren -83 när grannen Jerker hade dragit upp en gädda med både hjortron och radiosändare i magen. Då hade de fått reda på hur byns stora schackmästerskap skulle sluta.

Sedan dess hade Greger emigrerat till Göteborg. Här hade han parkerat sin husvagn som bostad. Den stod fortfarande kvar uppmot Käringberget, vars forna militärregemente efter tredje världskriget hade byggts om till museum för submarin rymdfart. För egen del hade Greger bytt rostig terrängbil mot grön elcykel. Även elcykeln hade blivit antik, men han orkade inte byta mot någon av de nya cyklarna med extra friktion inbyggd. Numera var Greger redan sjuttionio år gammal, på sitt åttionde. Ändå tänkte han ingalunda låta sin passion gå i pension. Han skulle spana likt en trogen uggle, spana ända tills blicken föll ur glasögonen.

Greger lät ringfingret rulla fram till dagens datum, den 13 mars år 2031, och upptäckte att det var hans namnsdag. Även de mest utdöende namn levde uppenbarligen vidare, fast snart var Greger den ende som hade kvar sin pekskrämsmobil. Nästan ingen i hela Ryssverige gick omkring med sådana grejer från 10-talet, när Sverige alltså varit fristående från detta ryska rike. Sedermera hade man kammat hem både Norden och Skottland, bitar av Centraleuropa, spillror av Mellanöstern, nästan hela Spanien samt halva Nordamerika, ett block vari Ryssverige blivit en delstat. Nåväl, nu gällde antingen totalt bortglömda ting från 1950-talet eller de allra senaste påhittet 2031. "Barndomen upphör aldrig att återkomma" tänkte Greger och knappade igång en klämmig bit av Taube som han inte hade hört sedan vårsolen gick upp över byhålan och gjorde människorna tillfälligt lättare att leva med. Tätt följd av en Thörnqvist på grenen flög detektiven upp på sin elcykel, styrde kosan ned mot matfabriken för att hämta morgonens ägg med utprovad kostcirkel i.

Hjulen stannade ej förrän Greger hade kommit ända bort till Haga, halvannan mil efter Långedragsvägen. Lika förundrad som vanligt över hur många fina stadsdelar som hade fått ligga kvar intakta (om än kompletterade med postdigitala soldatstationer, idag med robotbjörnar i somliga gathörn) glömde Greger att bromsa in. Dylikt beteende kunde ha kostat gubben åtskilliga guldmolekyler - ifall urverket hade visat på andra sidan tolvslaget. Nu hade dock detektiven flera timmar på sig, innan han måste vara hemma i husvagnen när solen stod som högst på vakt. Varför ryssvenska staten icke hade givit honom uteförbud under midnattspasset istället, förblev en parallell gåta för Greger. Männe ville man helt enkelt uppmuntra honom på den privatdetektiva banan, trots allt?

Rutinmässigt iakttog Greger snabbt vilka figurer som uppehöll sig längs vilka gränder. Långsamt bildades ett färskt spindelnät i hans hjärnbark, som laddades vidare ned till rotsystemet, vars labyrintavkodare jämförde med varenda litet mysterium som Greger någonsin läst. Under tiden köpte han några tryffelnötter från de söta systrarnas butik, för att slippa följa kostcirkeln till punkt och pricka. Hela Haga torde ta en god stund att avkoda - kanske skulle han hinna med ett par direkta misstankar också :

Mja, mannen från Madrid som just slunkit in och ut ur samma butik hade givit den största systemen särdeles återkommande ögonkast. Naturligtvis kunde det härröra från fullkomligt ordinärt amorösa impulser, men någonting falskt i spanjorens tonfall medan expediten pekade ut pistagepralinerna, kom Greger att reagera från djupet av sin samlade erfarenhet. Nåja, ingen glöd utan bevis först! Och hade mannen från Madrid blivit tillfrågad hade han möjligen misstänkt Greger för att vilja lägga vantarna på hela gottegränden, inklusive fågellaboratoriets filial samt stans äldsta antikvariat.

En mer faktisk händelse skedde runt nästa hörn. Därifrån hade ringklockan klingat till på Gregers smaragdgröna Monark. Före han hunnit se skuggan av förövaren var denne borta med både cykel och synliga spår. Vem kunde nu hjälpa en gammal stofil att ta upp jakten på den försvunna jagaren?! Och vad månne robotbjörnarna göra om han ej kom tillbaks senast 12.00 till sin en gång i tiden så ultramoderna koja?! Nu skulle Greger verkligen ha behövt Jerker, som den flinka kompanjon han emellanåt hade lyckats vara. Dock låg Jerker i jorden i sin saliga by, medan Greger stod fastfrusen här på dessa elektriska gatstenar, liksom övergiven mitt i staden med ett nytt äventyr på G.